

POJKRUMSTERRORISTERNA

Under fyra dagar i maj har tre unga män suttit i sal 17 på Stockholms tingsrätt, som är en så kallad säkerhetssal, anklagade för vad de gjort men också kanske tänkt göra. Fallet har varit egendomligt på mer än ett sätt.

Så till exempel möttes alla tre för första gången nu i tingsrätten. Kontakt har de haft på nätet. Där har de mötts, umgåtts, utvecklat sina drömmar och visioner – ensamma framför var sin dator i pojkrum belägna i Trelleborg, Vårberg och Nyland. När två av dem möttes i verkligheten, under ett par dagar i januari, tycks förväntningarna ha förbytts i besvikelse: den ene tyckte den andre var "en konstig typ", som i sin tur verkar ha rest hem från mötet med en känsla av långsamt uppvaknande.

Endast en av dem har gjort något mer handgripligt, om vi nu ska tro åklagaren Tomas Lindstrand. Den åtalade – som vi kan kalla Mehdi Arkadi – ska natten till den 15 december i fjol ha kastat två Molotovcocktails mot den byggnad i Kista där val till det irakiska parlamentet hölls. Ett fönster krossades, men en nerdragen persienn hindrade en större förödelse. Två väktare kom sättande, och förövaren försvann. Kvar på asfalten stod fem preparerade flaskor som inte hunnit användas.

Arkadi säger att han varit med på natten, som vakt. Hans DNA hittades på både en tygveke i en av flaskorna och ett par kvarglömda vantar. Tyget till vekarna kom från ett sönderrivet lakan som polisen fann i hans bostad.

Egendomligt är också att de tre unga männen uppmärksammades av polisen redan innan de hunnit hitta på något, fast då befarade man en "attack mot israeliska, amerikanska eller brittiska mål i Sverige" som det står i en daterad notering i den digra förundersökningen. Förmodligen rör det sig om ett tips till den svenska säkerhetspolisen från kollegorna i något av länderna som nämns. Innan Säpo hann reagera kastades de båda brinnande flaskorna mot vallokalen i Kista.

Uppmärksamheten från utlandet förklarar varför en man från USA:s ambassad i Stockholm följt rättegången från åskådarplats – och avvek först när det var dags för försvarsadvokaternas slutplädering.

Att utländsk säkerhetstjänst fick upp ögonen för de tre beror på att en av dem – vi kan kalla honom Alfred Suljic: det är han som bor i Trelleborg och som de båda

andra aldrig träffat före rättegången – klippte ihop en film i sin dator och filmen sedan lades ut på nätet. I filmen sitter Alfred Suljic utstyrd i Palestinasjal och mimar till ett ljudband på arabiska som utslungar hotelser om kommande blodbad på svensk botten: "Och vid vår kärlek till Gud, vi har svurit att göra säkerhet och trygghet till en avlägsen dröm för era barn, era kvinnor och var och en av er så länge islams barn i Palestina, Irak, Afghanistan och Tjetjenien och alla muslimska länder är berövade säkerhet och trygghet."

Enligt åklagaren var det tänkt att den första attacken, efter Kista, skulle riktas mot Livets Ords högkvarter i Uppsala. Det har den tredje åtalade berättat i polisförhör – vi kallar honom Anders Dahlin – och han ändrade sig inte i tingsrätten. Utskrifter från Livets Ords hemsida hittades hemma hos Mehdi Arkadi. Avlyssnad chattrafik mellan bland annat Arkadi och Suljic tyder på att något planerades:

"jag sköt lite grejer, försökte beräkna deras skjut vinkel för framtiden"

"ah jasså"

"försök träna till vårt stora statement sen, den kommer bli tung om vi bara kommer få allt o funka"

"jaa inshallah. hur hade tänkt dig den ska se ut?"

"det jag kan avslöja nu är att statement kommer ske i närheten av målet, några timmar innan"

"najs najs"

"sen efter vi vilat o lyssnat på nasheeds o pumpat upp då sker attacken"

Nasheeds är muslimska sånger om dem som dött martyrdöden. Det *statement* (kommunikén) som avhandlas kan vara något i stil med det som skickades till tidningar och TV samma dag som attacken i Kista, fast den här gången på film. Det var Anders Dahlin som skickade Kista-kommunikén, från Sollefteå, efter att ha fått både text och instruktioner från Mehdi Arkadi (som påstår att han inte har skrivit den, bara skickat den till sin kamrat). I den kommunikén tar al-Qaida i Sverige på sig ansvaret för attacken "mot de otrognas vallokal".

Utan kommuniké blir det liksom inget terroristbrott.

I den avlyssnade chattrafiken har Arkadi, Dahlin och Suljic svängt sig med uttryck som "expl.", "stort party", "stora dåd", "big operation in one month" – "och kom ihåg INGA INSTÄLLDA nu!" – men har stundtals gått över i samtalsrum på nätet som

inte kunnat avlyssnas. Mehdi Arkadi, som framträder som något slags ledare – "jag accepterar allt du säger... du är min vägledare, glöm inte det", skriver Alfred Suljic till honom – förbereder de båda andra på att han måste kroppsvisitera dem när de anländer till Stockholm. (Han är rädd för att vara avlyssnad.) Han uppmanar dem att löpträna. Han uppmanar Dahlin att lära sig be. Han uppmanar Suljic att sluta röka hasch: "du vet ingen broder kommer acceptera en annan broder som har ett beroende!" Att attacken mot Livets Ord aldrig blev av kanske berodde på att de saknade pengar för färden till Uppsala, att de båda andra bangade ur, att det helt enkelt rann ut i sanden medan de försökte klura ut hur attacken skulle gå till. Bränna ner byggnaden skulle de i alla fall. Kanske hann säkerhetspolisen före.

Det mest egendomliga med fallet är ändå svårigheten att se ett samband mellan brottet och brottslingarna. Heroinister stjälar för att få pengar till nästa fix, slagskämpar slår för att de druckit, svindlare svindlar för att berika sig. I sal 17 på Stockholms tingsrätt har det varit svårt att förstå var all denna uttalade blodtörst kommer ifrån. Det har varit svårt att se ur vilken källa den flammande religiositeten är hämtad. Mehdi Arkadi dömdes i fjol till fyra års fängelse för bland annat grovt dopingbrott. (Han gick och väntande på att krypa in när han greps för terroristbrotten.) Via nätet beställde han preparaten och höll kontakt med sina köpare; reklam för verksamheten gjorde han genom en egen hemsida och annonser på andras. 800 000 kronor ska han ha kammat hem innan polisen tog honom. Någon sorts islamistisk övertygelse har varken hans äldre bror, gamla skolkamrater eller de som ledde den förra polisutredningen lagt märke till.

Alla talar om en ensam kille som inte gjort något större väsen av sig, annat än vid datorn. Alltid försöker han skylla på någon annan; i dopingmålet skulle det finnas en större bov vid namn "Christian", nu fanns den okände "Talesmannen" bakom alltsammans. Förra gången tog han sig namnet Black cat för korrespondensen på nätet, den här gången hette han powmiia, vilket ska uttydas *prisoner of war missing in action*. Hans dröm var att skapa en grupp och att bli ledare för denna grupp – en grupp som är "fruktad", som han uttrycker det.

På sätt och vis påminner han om den tre år yngre kumpanen i Trelleborg, Alfred Suljic. Livet levs i nattens ensamhet framför datorn, där de har excellerat i fantasier

och frossat i reellt våld från krigsskådeplatser där martyrerna gjuter sitt blod: gärna med avhuggna huvuden, kroppar som sprängs i luften: "det ska va video med slaktning hälst". Båda är födda utomlands, kom till Sverige före skolåldern, kommer från muslimska familjer där tron mest varit en vana, bär en misslyckad skolgång med sig, har haft svårt att finna sin roll. Fast Alfred Suljic fantiserar mer, och har haft svårare att få någonting gjort. Längre talade han med bekanta om en förestående resa till Danmark, men kom aldrig iväg.

- Han har en fruktansvärt livlig fantasi, som en grannkvinna säger. Det är mycket snack men lite action.

Fast snäll har han alltid varit; passat hennes barn och gått ut med hunden.

Polisen i Trelleborg misstänker att det är Alfred Suljic och ett par vänner till honom som under vintern smällt av en mindre bomb i en papperskorg och under namnet *Balkan Terrorist* hotat spränga en skola i luften.

Anders Dahlin har ingen misstänkt för någonting innan detta hände. Intresserad av politik och historia har han varit sedan han gick i högstadiet, berättar han för *Fokus*; sin vana att ifrågasätta har han från pappa, gymnasieläraren, men intresserad av islam blev han först efter utflykter både till vänster och till höger - och efter den 11/9 2001. Han var hemma den dagen, i föräldrahemmet, slog på teven för att se Oprah Winfrey och så kom textremsan om att World Trade Center attackerats. Han säger att attacken inte chockade honom eftersom han visste en del om det USA gjorde i världen. Han kunde ana vad som skedde, varför det skedde.

- Det kom tillbaka, en form av vedergällning. Man skulle kunna se det så. Det var någon sorts vändpunkt.

Han säger:

- Om man ser händelseförloppet efter det: Afghanistan. Irak. Jag tror det kommer att få stora konsekvenser för hela västvärlden. Det är därför denna propaganda mot islam finns, mot det som kan vara ett potentiellt motstånd.

Han hämtar en term ur Orwells *1984*, kritiserar ett nyspråk som talar om krig mot terrorismen utan att definiera termen. Det som är terrorism för någon kan ju vara befrielsekamp för en annan. Rättvisa här kan vara orättvisa där.

Vad menar han då med "konsekvenser"?

- Min tro är att den västerländska strukturen och vårt förhållande till andra delar av världen kommer att förändras. I grunden är det ett orättvist förhållande, och jag tror att det kommer att tippa över. Det kommer att bli en annan världsordning.

Anders Dahlin fördjupade sig i islam, läste om kriget i Afghanistan och Irak. Han raggades upp av Mehdi Arkadi och bjöds in till dennes nystartade diskussionsforum, mujahedon.net, och tog namnet Hekmatyar efter den kanske vidrigaste av Afghanistans alla krigsherrar. Med stort allvar gav han sig hän, för det brukar han göra. När han läser en tidningsartikel försvinner han från världen en stund. När han för några år sedan läste en tidningsartikel att grisar är bra för markens gröda köpte han fem grisar, lät dem hålla till på kalhygget hemmavid och upptäckte att det stämde det som stått i tidningen.

Idén till ett attentat mot Livets Ord kom sedan han läst om deras reservationslösa stöd till Israel.

- Det var en tankekonstruktion från min sida, säger han. Men det var farligt. Det finns en annan person som jag kanske påverkat.

Han suckar djupt.

- Det var en tanke som alla kan ha. Alla kan tänka på att döda någon. Men jag vet, jag engagerade mig för djupt i konflikten. Det är farligt att få ett för ensidigt tänkande. Informationshämtandet blir mer en bekräftelse än ett sätt att lära sig. Men jag är ingen farlig person.

I ett polisförhör säger han att Mehdi Arkadi var "ganska intensiv".

- Jag kände att jag måste göra något.

Dom faller onsdagen den 14 juni.

Anders Sundelin

Fokus 20/2006

FOTNOT. Alla tre dömdes i tingsrätten för försök till terroristbrott eller stämpling till terroristbrott. Svea hovrätt ändrade domarna för två av dem till försök till respektive stämpling till mordbrand, den tredje friades.